

Mama's
STINKSOK
OP AVONTUUR
MAMASSTINKSOK.NL

HET
PAASEIEREN
MYSTERIE

MAMA'S STINKSOK EN HET PAASEIEREN MYSTERIE

"Mnum-mnum... Spjng maar ovurrr..." mompelde Céline. "Hé joh, draai je eens om!" klonk het in het konijnenholletje van Céline en haar familie. De hele konijnenfamilie lag samen te slapen en Céline lag te praten in haar slaap. Haar moeder gaf haar een zacht duwtje. "Hè? Wat? Wat is er nou?" zei ze verward. Ze zat half overeind met één oog open en had geen idee wat er zojuist was gebeurd. "Je lag weer eens te kletsen in je slaap, lieverd," zei Céline haar moeder. "Oh sorry," antwoordde ze.

Ze rekte zich uit. Tsja, nu ze toch wakker was, kon ze net zo goed het bed uit gaan. Nog wat versuft hopte ze de slaapkamer uit en ze keek door het kleine keukenraampje naar buiten. Het ondergrondse konijnenhuisje had een paar leuke ronde raampjes met een prachtig uitzicht over de paarse heide van de Veluwe. Het was midden in de nacht en tijd om wat te gaan doen. Konijnen zijn namelijk nachtdieren en zijn dus in de nacht heel vaak wakker.

Toch snapte Céline het niet helemaal, want nu ze uit het raampje keek, zag ze niks. Het was wit buiten! Wat gek... dat kon helemaal niet. Het was voorjaar, geen winter, dus er kon geen sneeuw liggen. Ze hopte langzaam naar de uitgang en stapte voorzichtig naar buiten om te kijken wat er nu aan de hand was. Weet je wat ze zag? Het was wit en rond en... nou ja, niet helemaal rond, het was een beetje ovaal... maar dat leek wel een ei? Hoe komt dat ei daar nou? Toen ze zachtjes verder liep en om zich heen keek, zag ze dat er nog meer eieren lagen tussen de struiken en heide plantjes. Niet een paar, maar echt een heleboel! Overal lagen witte eieren!

Jaimy, haar broertje, kwam al roepend naar haar toegerend. "Hey Célie, heb je het gezien? Overal liggen eieren! Hier en daar liggen ook kwasten en potjes met verf..." "Hè?" Nou ja zeg, dacht Céline, wat een gekkigheid. Langzaam kwamen ook haar neefjes en nichtjes, ooms en tantes uit hun konijnenhuisjes en iedereen was door elkaar aan het praten. Niemand snapte er wat van.

"Ik ga Mama's Stinksok halen," zei Céline. "Die weet vast wel raad!" Zo gezegd, zo gedaan en met een flinke vaart rende Céline naar het huis van Mama's Stinksok. 'Tik-tik' zo klonk het tegen het raam. Mama's Stinksok keek raar op toen ze steentjes tegen het raam hoorde stuiten. Ze ging snel de trap af en zag daar Céline staan. "Hoi Céline!" zei Mama's Stinksok op een vrolijke toon. "Wat leuk dat je langs komt!" Céline antwoordde: "Ik heb je nodig, Mama's Stinksok, er liggen allemaal eieren bij onze

huisjes... Misschien dat jij ons kan helpen om te ontdekken wat er aan de hand is?" Dat wilde ze wel en ze sprong op Céline haar rug en ze renden snel naar de Veluwe.

Daar was het een drukke boel. Inmiddels was iedereen wakker geworden en kwebbelden alle konijntjes verward door elkaar heen. "Uh... Céline, weet jij wanneer het Pasen is?" "Geen idee, waarom vraag je dat?" "Omdat ik denk dat de eieren geverfd moeten worden... voor de Pasen! Dat doen mensen."

Dat zou inderdaad de kwasten en de verf verklaren. De konijntjes pakten wat rieten manden en gingen de eieren verzamelen. Het was eigenlijk best heel gezellig. Er werden een paar grote tafels neergezet en er werden lampjes opgehangen. Nu kon iedereen helpen om de eieren van de leukste kleuren te voorzien. Er werd druk geschilderd en na een poosje lagen daar stapels vrolijk gekleurde paaseieren! Wat leuk! Een paaseierenfestival! Mama's Stinksok had ook hard mee gedaan en had naast haar eigen rode stippen, nog veel meer kleur gekregen, want ze zat onder de verf. Ze moest er zelf om lachen.

Opeens hoorden ze vanuit de struiken nóg iemand lachen... Het was Wendela! De wolf! Iedereen was zo druk bezig geweest met het verven van de eieren dat niemand opgelet had of de wolf in de buurt was. "Rustig maar!" zei Wendela met haar zachte stem. "Nu kan ik eindelijk vertellen dat jullie niet hoeven weg te rennen voor mij. Ik lust helemaal geen konijntjes en weet je... ik heb vannacht stiekem die eieren overal neergelegd. Ik hoop dat jullie het leuk vonden om ze te verven." Wat een slimme truc van de oude wolvin. "Je hoeft niet bang voor haar te zijn hoor," zei Jaimy. Hij kende de wolf al en wist dat ze het niet slecht bedoelde. Ze wilde juist nieuwe vriendjes maken.

"De eieren zijn nu echte paaseieren. Zullen we ze met een groepje gaan verstoppen en dan mogen de anderen ze gaan zoeken?" stelde Wendela voor. Nog wat voorzichtig, stapte Céline naar voren en knikte dat dat een goed plan was. "Dat gaan we doen!" Zo ging de ene groep de gekleurde paaseieren verstoppen tussen het hoge gras en de struiken, waarna de anderen ze weer gingen zoeken. Het was een leuke nacht en voortaan gaan ze dit elk jaar doen. Een paaseierenfestival!

Ze hadden het zo naar hun zin, dat ze bijna niet doorhadden dat aan de horizon de lucht begon te verkleuren. In de warme gloed van de opkomende zon werd Mama's Stinksok netjes thuis gebracht. Ze kon niet wachten op het paaseierenfeestje van volgend jaar!

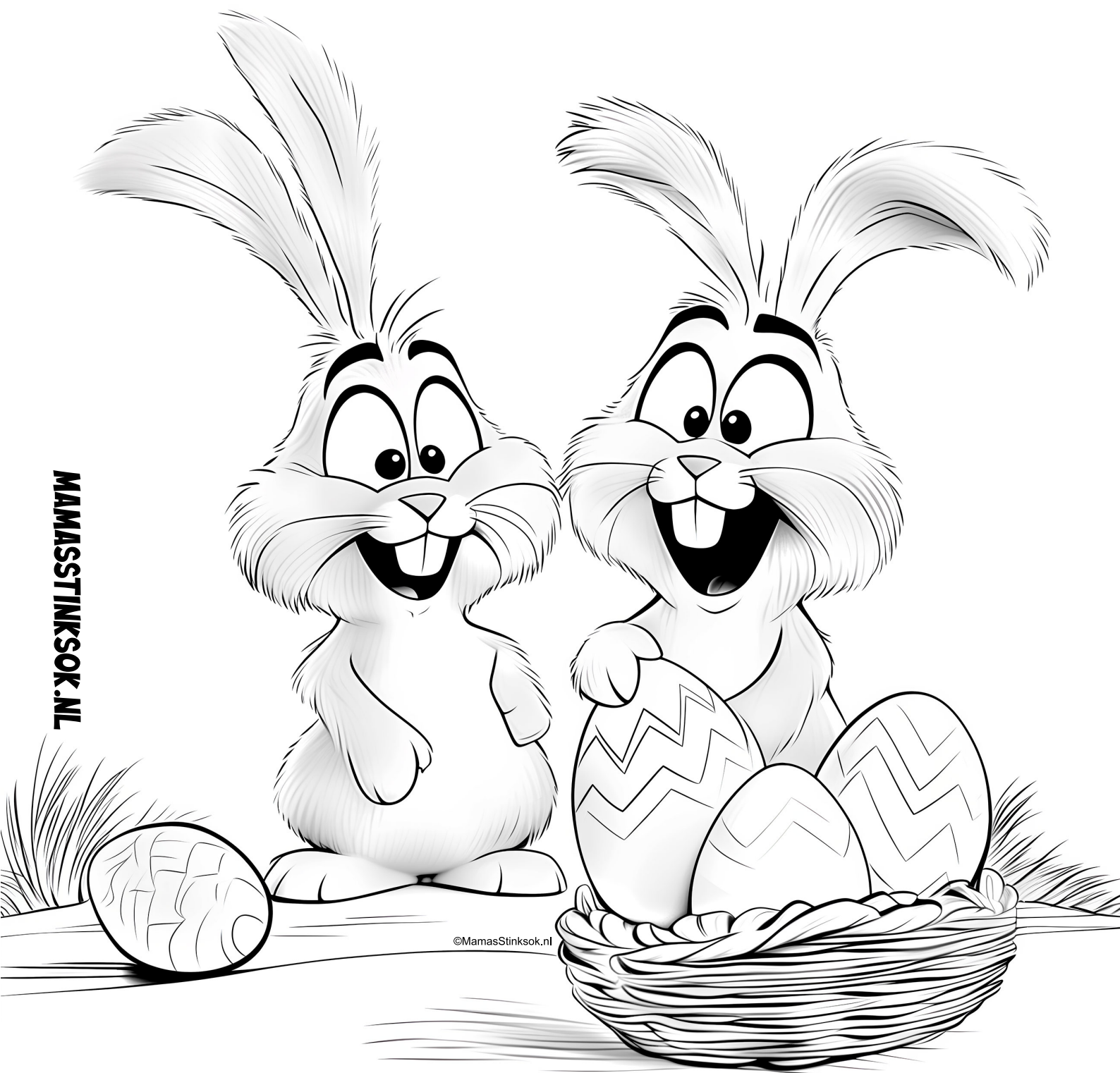
Mama's STINKSOK

KLEURPLAAT

EN HET
PAASEIEREN
MYSTERIE

MAMASSTINKSOK.NL

©MamasStinksok.nl